



ПРЕС КЛИПИНГ

13.август 2012.



НАСЛОВИ

1.000 сада вреди 800 динара;(стр.2)

Пола 13. пензије из буџета за 2013.;(стр.3)

За породилску надокнаду потребно 86 докумената;(стр.4)

Како је транзиција појела индустрију;(стр.6)

Занемарени захтеви лекара;(стр.7)

Скупоћа изјела плате;(стр.8)

Штрајк упозорења у ТВ Мозаик;(стр.9)

„Најгласнији" на принудном;(стр.10)

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/aktuelno.239.html:392579-1000-sada-vredi-800-dinara>

1.000 сада вреди 800 динара

Д. МАРИНКОВИЋ

Топи се куповна моћ нашег новца - за једну „црвену“ овог лета у трговинама добијамо мање него лане

КОЛИКО смо осиромашили најбоље видимо када упоредимо шта смо могли прошлог лета, а шта сада да купимо за исту новчаницу. Мерена намирницама које можемо да пазаримо вредност хиљадарке, на пример, „пала“ је најмање за петину.

Статистичари кажу да су цене у Србији за годину дана у просеку повећане за 5,5 одсто, али сваки одлазак у продавницу то демантује. Неки производи поскупели су више, неки мање, али је сигурно да сада за исте артикле издвајамо много више пара.


Лане у ово време за 1.000 динара могло је да се купи 2,2 килограма свињског меса, а сада тек 1,6 килограма. И пилетина је била доступнија - за једну „црвену“ куповали смо 4,2 килограма, а овог августа 3,1 килограм. Или, могли смо да приуштимо више од два килограма еурокрема, а данас за исту суму око 1,7 килограма.

Мање овог августа можемо да купимо и воћних сокова, али и воћа и поврћа. Лане смо за исте паре могли да купимо 12 килограма јабука, а сада само седам. Најдрастичнија је ситуација са парадајзом, јер за исту новчаницу сада можемо да добијемо упола мању количина тог поврћа.

- Најгоре је што су највише поскупеле намирнице које су свакодневно у потрошачкој корпи, а не луксузна роба, односно оно што нам мање треба. За неке најосновније намирнице сада дајемо и дупло више пара - каже Горан Паповић, из Националне организације потрошача Србије НОПС.

У протеклих годину дана поскупеле су и скоро све услуге, пре свега превоз и, наравно, гориво. Бензин смо прошле године плаћали по 130, а сада 150 динара за литар.

За готово хиљаду динара, пре годину дана, аутобусом се могло од Београда до Крагујевца и назад. Данас је иста дестинација скупља за 25 одсто, тако да би за исте паре већ код Баточине морала да се доплати карта...

■ ŠTA JE MOGLO DA SE KUPI ZA HIJADARKU			
	Avgust 2011		Avgust 2012.
Svinjsko meso	2,2		1,6
Pileće meso	4,2		3,1
Eurokrem	2,1		1,7
Voćni sok	10,2		7,3
Jabuke	12,0		7,0
Paradajz	20,0		10,0

* Iznosi su u kilogramima/litrima

Лане је за исти новац могло да се купи горива довољно да аутомобил издржи од Београда до Параћина, док би се црвена лампица сад упалила на другој половини пута.

- Са оваквим ударима поскупљења бесмислено је говорити о, како то статистичари воле да кажу, некаквом кретању индекса цена - каже Паповић. - Када уђемо у трговину, односно говоримо о „реалној потрошњи“, и „прочешљамо“ рафове и витрине, видимо и право стање, не статистичке просеке и рачунице, а оно је да је данас готово све за трећину скупље него прошлог августа.

КУПОВИНА И НА ГРАМ

На пијацама у Србији ово лето је променило начин трговине - куповина „на грам“ узима маха и све чешће се продају по два-три кромпира, један до два парадајза, две јабукe... - Не чуди ме то, килограм парадајза у жеку сезоне је скупљи од 100 динара, паприке, оне „меснате шиље“, продајем по 150 динара, слабо је са поврћем и воћем, суша све обрала, народ нема пара, па ме више не изненађује када ми муштерија каже „стави три-четири брескве, па кол,ко буде“ - каже једна продавачица на београдској пијаци „Зелени венац“.



<http://www.blic.rs/Vesti/Tema-Dana/337476/Pola-13-penzije-iz-budzeta-za-2013>

Пола 13. пензије из буџета за 2013.

С. Кривокапић

У јучерашњем тексту “Дају 13. пензију, а нема пара за редовне”, аутор текста је направио ненамерну грешку.

Наиме, сума која ће бити исплаћена до краја године из републичког буџета за помоћ најугроженијим пензионерима чија су месечна примања испод 15.000 динара износи 3,8 милијарди динара. Извињавамо се нашим читаоцима и Министарству финансија јер смо превидели чињеницу да ће једна половина 13. пензије бити исплаћена из републичког буџета ове године, а друга половина из буџета за наредну годину.

"Министарство финансија и привреде, у сарадњи са Министарством за рад и социјалну заштиту, планира да до краја ове године исплати прве две рате за социјалну подршку најугроженијим пензионерима, чије су пензије мање од 15.000 динара месечно. За ове намене у 2012. у републичком буџету су обезбеђена средства у износу од 3,8 милијарди динара, а добиће их око 505.000 пензионера, укључујући и пољопривредне пензионере. Прву рату социјалне подршке најугроженији пензионери могу да очекују већ између 17. и 19. септембра, док ће друга рата бити исплаћена у другој половини децембра. Исплата преостале две рате планира се у марту и јуну наредне године. Истовремено, желимо да демантујемо нетачне наводе који су изнети у јучерашњем тексту у дневном листу "Блиц", где се потпуно произвољно и нетачно наводи да ће до краја ове године за социјалну подршку најугроженијим пензионерима наводно бити потребно чак 8,5 милијарди динара, уместо заиста потребних 3,8 милијарди динара", саопштили су из Министарства финансија и привреде.

Бројку од 8,5 милијарди динара "Блиц" је добио множећи број пензионера од 570.731, колико их је према евиденцији ПИО фонда са најнижим примањима, са сумом од 15.000 колико би требало да добију на име 13. пензије.



http://www.danas.rs/danasrs/drustvo/za_porodiljsku_nadoknadu_potrebno_86_dokumenata.55.html?news_id=245730

Грађани и привреда свакодневно се боре са непотребним бирократским процедурама

За породилску надокнаду потребно 86 докумената

ТРАГОМ

АУТОР: М. Д. МИЛИКИЋ

Београд - Грађани и привреда свакодневно се боре са шумом папира и бирократских процедура, а само за остваривање породилске накнаде потребно је чак 86 докумената, од којих је према анализама стручњака чак 80 непотребно. Такође, ако би трудница била пет месеци на трудничком боловању, морала би сваки месец да доказује да је трудна носећи исте документе. То је 36 докумената на укупно 43 папира.

Чекање у реду и губљење времена и новца није заобишло ни привреднике, а како за Данас објашњавају у Националној алијанси за локални економски развој (НАЛЕД), предузеће може да изгуби четири сата и 27 минута на пријаву или одјаву радника, пет сати и 55 минута за промену средишта предузећа и два сата и 16 минута за уверење о плаћеном порезу и то само ако има стално запосленог административног радника који се тиме бави. У НАЛЕД-у истичу да

грађани годишње на име Републичке административне таксе, када ваде извод из матичне књиге рођених, уверење о држављанству и остале документе, плате 9,27 милијарди динара.

- Када не би плаћали таксу за документе које им тражи други државни орган, односно када би их размењивали електронски, то би уштедело 4,61 милијарди динара, објашњавају у НАЛЕД-у.

Анализе ове асоцијације показале су да у Србији постоји чак 157 непотребних процедура, које државу и грађане годишње коштају 1,35 милијарди динара.

- На тих 1,35 милијарди треба додати и 730 милиона евра годишње, колико привреда издваја за 77 од чак 370 парафискалних намета. Све компликоване и непотребне процедуре вероватно је немогуће пребројати, јер многи нови закони намећу и нове процедуре и формуларе, па је неопходно стално држати пажњу на овом проблему и у континуитету радити на поједностављењу и елиминацији непотребних процедура. Запослени у државним органима се очигледно осећају моћније што је процедура пред њиховим шалтерима компликованија. И онда чујемо да је неко дозволу добио и пре рока, а неко чека годинама. Прва сумња пада наравно на корупцију, а знамо докле све могу да воде корени корупције. То руши ионако слабо поверење грађана у државу - напомињу у НАЛЕД-у. Како објашњавају, најчешће се може чути да средњи ниво администрације кочи укидање непотребних процедура, да се неки орган противи и слично, али да „Влада, министри и председници општина имају моћ да тај отпор сузбију“.

На ове проблеме више пута је указивао и заштитник грађана Саша Јанковић. Он за Данас каже да ће још један од задатака у новом мандату бити да помогне држави да постане одговорна према својим обавезама, уместо да грађани трпе последице због административних грешака. Као један од примера из праксе, наш саговорник наводи случај издавања докумената.

- Грађанин је добио јавну исправу са грешком, погрешним именом. Када је захтевао да се то исправи, тражено му је да плати таксу за исправку документа и није могао да добије нови док није платио још 600 динара. После обраћања заштитнику грађана и спроведеног поступка контроле, руководиоца филијале који је упорно одбијао да призна грешку у извршавању закона је смењен, а нови је позвао грађанина у своју канцеларију, вратио му новац и извинио се. Истовремено, републичка централа је послала упутство свим филијалама како се нигде таква грешка не би поновила, наводи Јанковић.

То је, међутим, пример у коме је одговорност за рад у јавном сектору могуће успоставити, јер закони то омогућавају, само се неправилно примењују или не примењују, каже заштитник грађана. Према његовим речима, много већи проблем представљају животне ситуације у којима наш правни поредак трпи штету због тога што неко трећи није поштовао закон или вршио своја овлашћења.

- То се дешава са свим радницима чији послодавци годинама нису уплаћивали доприносе у јавне фондове. Пореска управа, фондови и инспекцијске службе су седеле скрштених руку, а радници се, када дође моменат да иду у пензију или, одавно, добију маркицу и здравствену књижицу, суоче са тиме да им право за које Устав прописује да га држава јемчи, бива ускраћено. Према подацима Пореске управе чак 55.000 послодаваца не уплаћује доприносе. Толерисањем таквог стања и пребацивањем штете на већ обесправљене раднике и њихове породице улажемо у социјалну пропаст и то се мора системски, на нивоу закона, променити, наглашава Јанковић.

Неопходне промене

Остало је да држава укине или промени око 100 компликованих процедура које је утврдила некадашња владина Јединица за свеобухватну реформу прописа и око 50 процедура које је НАЛЕД регистровао у својој Сивој књизи у којој су такође евидентиране проблематичне административне баријере. Велики број бирократских процедура може да се промени у року од само неколико месеци. Довољно је, рецимо, да институција само промени свој правилник. Не мора да се иде на промену закона.

ПРИВРЕДНИ ПРЕГЛЕД

http://www.pregled.rs/cms/index.php?option=com_content&view=article&id=1059:Kako-je-tranzicija-poijela-industriju&catid=31&Itemid=101

Како је транзиција појела индустрију

Термин реиндустријализација у Србије се последњих година често помиње. Значајно место дато му је и у владиним документима, попут оног који нуди оквире посткризног развоја привреде до 2020. Стварност је, нажалост, битно другачија од декларативног залагања привредника и представника власти. Допринос оронуте српске индустрије БДП-у земље пао је на свега 13 одсто, а од свих земаља у транзицији забележили смо највећи пад броја запослених у индустрији. Према последњим проценама у српској индустрији тренутно ради тек нешто више од 300.000 људи, дупло мање него пре десетак година.

У првој половини 2012, коју су обележила предизборна и постизборна мрцварења грађана и привреде, стање је додатно погоршано. Према подацима Привредне коморе Србије у периоду јануар-јун 2012. у односу на исти период 2011. остварен је пад индустријске производње од 4,2 одсто, спољнотрговински дефицит је повећан за 5,2 одсто, а покривеност увоза извозом износи 57,4 одсто и за три одсто је мања него у истом периоду претходне године. Поред веома ниске индустријске производње, за разлику од осталих транзиционих економија, прерађивачка индустрија Србије је за десет транзиционих година изгубила половину радника. Уз то подсекторска структура прерађивачке индустрије Србије током транзиције готово да се није променила и даље је заснована на радно интензивним подсекторима. У ниско и средњетехнолошким подсекторима ради чак 90 одсто индустријских предузећа у којима је запослено три четвртине индустријских радника. Прехрамбена индустрија, која се сматра виталном, 2010. једва је задржала производњу на нивоу из 1980, док је металска индустрија у истом период смањила обим производње за више од пет пута. Процес деиндустријализације довео је до парадоксалне ситуације да од седам динара БДП-а традиционална наша најразвијенија индустрија – прерађивачка – доприноси са свега једним динаром, мање од 15 одсто. У развијеном свету овај однос је 32, а у земљама Европске уније у просеку 25 одсто с тим што Европа није задовољна овим стањем па већ десет година развија Европске технолошке платформе у оквиру којих ће у наредном циклусу у истраживање и развој од значаја за индустрију бити уложено 80 милијарди евра. О сличним фондовима у Србије се разговара само на јаловим бизнис форумима на којима се „независни“ економисти, представници власти и водећи тајкуни састају на Копаонику, у Милочеру, аранђеловачком хотелу „Извор“ и другим обичним грађанима недоступним туристичким дестинацијама. Шта је условило процес деиндустријализације Србије који је, заправо, започео пре више од две деценија када

транзиција није била ни на видику? На издисају СФРЈ златно доба раста индустрије заустављено је великом дужничком кризом и наметањем модела стабилизације ММФ који је у својој основи био рестриктивног карактера. Потом су уследиле погубне санкције међународне заједнице и катаклизмична хиперинфлација 1992-1993. Но, прави "цунами" креће почетком овог века са приватизацијом, нерезонском либерализацијом тржишта, енормним увозом робе широке потрошње... У оваквим околностима привреди и тржишту је послат лажан сигнал о исплативости или неисплативости читавих делатности, фаворизовању увоза свега и свачега и наравно великог заостајања извоза. (страна 3) (са 1. стране) Сада кад је ђаво однео шалу и када су поједине гране и многи градови широм земље готово потпуно нестали са индустријске мапе Србије, приче о реиндустријализацији поново су активирани. Али стартна основа је још лошија јер су многи привредни капацитети уништени лошом приватизацијом, а многи нови власници су веома брзо напустили дотадашњу делатност а земљиште преименовали за друге намене. Отуда у моменту када се реиндустријализација намеће као питање опстанка српске привреде на делу имамо привредну елиту без одговарајућег знања и организационих способности, израслу на спекулативним трансакцијама и увозним активностима условљених повољним апресираним курсом који је дестимулисао сваку извозну активност а фаворизовао увозне операције и екстразаруду на домаћем тржишту. Зато је крајње нереално очекивати да се индустрија врати на нивое пре настанка процеса деиндустријализације, тим пре што је развијени свет тај модел индустријског развоја увелико превазишао. Но, упркос томе, питање реиндустријализације биће кључно у наредном периоду, али без јасне државне подршке засноване на усвојеним стратешким политикама од тога неће бити велике користи. Професор Економског факултета Драган Ђуричин сматра да нова економска политика мора бити заснована на индустријским, а не на макроекономским политикама. Не може се више заустављати повећање цена струје зато што би се пробила пројекција инфлације НБС, каже Ђуричин наглашавајући да монетарна политика не сме да жртвује националне приоритете због инфлације. Да је Србији потребна реиндустријализација сматра и Душан Бајатовић, директор „Србијагаса“ и високи функционер партије премијера Ивице Дачића. Бајатовић сматра да су нове инвестиције у Србији могуће уз помоћ Развојне банке и државни интервенционизам, а без сарадње са ММФ-ом који је, како каже, остварио лоше резултате у већини земаља у којима је присутан. „Не треба нам полицајац, нисмо ми малолетни“, каже Бајатовић алудирајући на ММФ. Но, и поред често контраверзне улоге контролора из Вашингтона, само наивни могу поверовати у тезу да је ММФ одговоран што је Србија 70-их година 20. века била средње развијена земља и важан део технолошке Европе, а данас је крајњој ивици периферије. Земља која је некада имала прву пругу на Балкану, четири фабрике авиона... @АНТРОФИЛЕ: (ТАБЕЛА ЗА ТРЕЋУ) Пад запослености у индустрији држава 2001. 2008. Бугарска 645.000 737.000 Чешка 1.396.000 1.441.000 Мађарска 959.000 934.000 Румунија 1.895.000 1.967.000 Словенија 257.000 237.000 Словачка 517.000 544.000 Србија 619.000 320.000 *Посткризни модел економског раста Србије 2010-2020.

http://www.pregled.rs/cms/index.php?option=com_content&view=article&id=1055:Zanemareni-zahtevi-lekara&catid=11&Itemid=122

Занемарени захтеви лекара

Поступак мирног решавања колективног радног спора између Министарства здравља и Синдиката запослених у здравству и социјалној заштити Србије обустављен је у јулу. Основни

разлог је, како у образложењу наводи миритељ Живко Кулић, немогућност његовог даљег вођења, услед неорганизованости и неспремности послодавачке стране да у њему учествује на начин и по поступку утврђеном Законом о мирном решавању радних спорова. Други кључан разлог је одлагање примене Уредбе о корективном коефицијенту, наводи миритељ. Он појашњава да је до несугласица дошло првенствено око утврђивања највишег процентуалног увећања основне плате, као и критеријума и мерила дела плате који се остварује по основу радног учинка, као и око начина обрачуна плате запослених у здравственим установама.

Према мишљењу миритеља, остаје само да се од страна у спору очекује да својим даљим радњама и активностима допринесу мирном решавању и трајнијој нормализацији процеса рада у здравственим и социјалним установама. У току поступка одржана је једна непотпуна расправа, па поступак није окончан, а послодавац чак није одредио свог члана одбора за мирење и своје представнике за учешће у поступку. Овакав однос послодавачка страна покушала је да оправда предизборним периодом у којем постојећи органи власти не раде пуним капацитетом, а нови још нису формиран, истиче миритељ, те указује да се ради о неодговорном понашању и пасивном односу према поступку и предмету спора. Подсећања ради, поступак мирења покренуо је синдикат здравства након протеста 19. априла, у којем је захтевао побољшање материјалног положаја запослених и повлачење или одлагање спорне уредбе. Овај синдикат је на седници одржаној 21. јуна донео је одлуку о наставку синдикалних активности, а једносатни штрајк упозорења одржан је 29. јуна од 11 до 12 сати у свим установама здравства и социјалне заштите. Зоран Савић, председник синдиката здравства образложио је тада да се штрајк организује ради подсећања Владе и надлежних ресорних министарстава, који нису реализовали захтеве синдиката исказане кроз надавне протесте и штрајкове. Основни захтев био је да се пролонгира важење Уредбе о корективном коефицијенту која је, према одлуци Владе, требало да почне с применом од 1. јула, уз став да ће доћи до умањења зарада. Савић додаје да ни други захтеви нису испоштовани, а тичу се примене посебног колективног уговора, исплате јубиларних награда, неликвидности здравственог система и све тежег материјалног положаја здравства и здравствених радника. Проблематична уредба о којој се дуго воде оштре полемике била је предмет расправе републичке Агенције за мирно решавање радних спорова, али решење није пронађено у складу са законом, упозорили су из овог синдиката.

http://www.pregled.rs/cms/index.php?option=com_content&view=article&id=1041:Skupo%C4%87a-izijela-plate&catid=11&Itemid=122

Скупоћа изјела плате

Храна је у Србији 30 одсто јефтинија од европског просека, али је зато стандард на дну лествице, са свега 30 одсто достигнутог просечног нивоа у земљама ЕУ, истиче се у последњем извештају европског статистичког завода Евростата. Ова слика била би утешна да се не додаје поразан податак да домаћинства готово пола прихода издвајају за све скупљу храну, додаје се у анализама, уз оцену да буџете донекле амортизује најјефтинија струја у односу на Европу. Међутим, и од тога је слаба вајда, јер грађани у Србији плаћају веће цене за одећу и обућу, те електричне и електронске уређаје.

У поређењу са другим земљама по платама, Србија такође губи трку са просечних 350 евра, колико отприлике примају и Албанци. У Бугарској су једино зараде ниже и износе 340 евра, Македонији 380, Босни и Херцеговини 420, Румунији 480, Црној Гори 490, Мађарској 520, Чешкој 550, Словачкој 640, Хрватској 750, Словенији око 1.000 евра. У Италији је просек 1.950, Немачкој 3.420, Луксембургу чак 4.070 евра. Просечне пензије у Румунији су 125, Македонији 150, Бугарској 170, Албанији 175, БиХ 180, Србији 210, Црној Гори 270, Мађарској 300, Хрватској 310, Словачкој 360, Чешкој 420 и Словенији 580. Не цветају руже ни суседима што се тиче тежине потрошачке корпе која у Македонији износи 360, БиХ 780, Црној Гори 789, Хрватској 910, у Словенији 950 евра. У Србији је, у односу на 2008. годину, куповна моћ у последњих годину дана опала за 30 одсто, а стандард се мери са 30 одсто стандарда земаља ЕУ. За један литар млека у Србији се ради 19 минута, у Хрватској 10, а Немци литар зараде за само три минута. Слично је и са другим ставкама. Стручњаци и грађани су се ових дана завадили око покупљења хлеба. Већ виђено, питање је само докле? @ЛЕГЕНДА: У Србији скупља одећа и обућа него у региону

РТВ

http://www.rtv.rs/sr_lat/vojvodina/novi-sad/strajk-upozorenja-u-tv-mozaik_336095.html

Штрајк упозорења у ТВ Мозаик

Извор: Бета

НОВИ САД

У новосадској Телевизији Мозаик ће од 10 до 11 сати запослени наставити штрајк упозорења започет протекле недеље због неповољних материјалних и других услова рада.

Председник Синдиката Независност у ТВ Мозаик Атила Мориц рекао је за "Мађар со" да се у последњој години запосленима сваког месеца умањује износ плата утврђених уговорима о раду и да су ти одбици сада достигли износ двомесечне плате.

Према његовим речима, послодавац запосленима дугује и путне трошкове за три месеца што погоршава социјалну ситуацију запослених, јер многи од њих путују до радног места.

"Нашу несигурност увећава и то што директор већ дуже време говори о укидању ТВ Мозаик-а. Због свега тога смо током три дана протекле недеље протествовали обуставом рада у трајању од по једног сата и то ћемо и наставити", изјавио је Мориц.

Директор Фондације Мозаик Тибор Хорват рекао је да фондација има управни одбор и председника, који је тренутно на годишњем одмору, баш као и он, и додао да је "непријатно што су запослени баш сада започели штрајк упозорења".

"Плате смо увек редовно исплаћивали, а нажалост дајемо онолико колико можемо. Запослени добијају 80 одсто плате, али смо у време економске кризе и ми запали у веома тешку ситуацију", рекао је Хорват и изразио веровање да ће Управни одбор ускоро заседати и пронаћи решење.

Први штрајк опозорења у ТВ Мозаик, која функционише у оквиру Фондације Мозаик, био је у априлу, када су заспослени добили обећање да ће након мајских избора бити размотрени проблеми, али се, према речима председника синдикалне организације, од тада ситуација само погоршала.



<http://pressonline.rs/sr/vesti/Vojvodina/story/237548/%E2%80%9EНајгласнији%22+na+prinudnom.html>

СУКОБ СИНДИКАТА И РАДНИКА ФАБРИКЕ АКУМУЛАТОРА

„Најгласнији“ на принудном

Бунт и последице - Председник синдиката, који сматра да се радници без разлога буне, поднео оставку, а тројица радника као предводници протеста упућени на одсуство са платом смањеном на 60 одсто

Запослени у Фабрици акумулатора у Сомбору су после два демонстративна прекида рада добили плату за јун, али се након тога заострио сукоб радника и синдикалног руководства, што је резултирало оставком председника Самосталног синдиката у предузећу Миленка Маглова.

Истовремено тројица радника, који су означени као коловође протеста, упућени на плаћено одсуство са 60 одсто зараде. Плата ће им за тај период бити умањена за 40 одсто од редовне, а за то време неће имати право да улазе у предузеће.

Нових 30 „уговорца“

Као разлог за овај потез управа ФАС-а навела је смањење обима производње. Међутим, већ у току преподнева у фирму је стигло нових 30 радника „уговорца“.

Машу уговорима и законима

Фабрику акумулатора је 2006. године преузео шабачки концерн „Фармаком МБ“. Миленко Маглов каже да је то била једна од најбољих приватизација у Србији.

- Сваки акционар фабрике добио је у просеку 35.000 евра, а неки су добили и 100.000. Власник Мирослав Богићевић је у фабрику инвестирао 15 милиона евра, колико је за њу и платио. Продуктивност је повећана три пута, а број радника је са 376 порастао на 750. Међутим, једна група радника, која стално држи у рукама уговоре о раду и законе, то не поштује и прави лошу атмосферу, тврдећи да су угрожена њихова права - каже Маглов.

Радници ФАС-а би од недеље требало да изаберу новосиндикално руководство, а председник Самосталног синдиката металаца Војводине Владо Миљуш тврди да је вишегодишњи председник синдиката у тој фирми био у вишегодишњем сукобу интереса.

- Њему је одавно речено да сазове скупштину, поднесе оставку и да буде изабран нови председник синдиката у ФАС-у. Његова функција у предузећу је била неспојива са местом

председника - истиче Миљуш и додаје да су радници у страху од губитка радног места, те да је врло тешко, готово немогуће, пронаћи радника који је расположен за разговор.

Прековремено с отровима

Због тога су се радници обратили јавности отвореним писмом, у коме су навели да су им права угрожена, те да, без обзира што рукују опасним материјама, оловом и сумпорном киселином, раде и по 56 сати недељно, што је у фабрикама тог типа незамисливо. Оваквим режимом рада, наводе, проузрокује се велики број повреда на раду, које су директна последица преморености.

- Комуникација између руководећег кадра и радника сведена је на принцип робовласништва. Велика група радника, на привременим и повременим пословима, на којима проводе и по неколико година, приморана је да ради и по две смене под претњом отказа, а уколико се деси да се неко од њих повреди или затрује опасним материјама, једноставно буду замењени новом радном снагом - наводе незадовољни радници у отвореном писму и позивају инспекцију рада, синдикат металаца и друге надлежне органе да им помогну и активно се укључе у решавање њихових проблема.

Јасминка Миљуш